

Järjestöme asioita

Miljoonan markan keräys

S. S. Osastoille: Mitä osastossanne on tehty Miljoonan Markan keräyksen johdosta? Onko keräyslistoille valittu osaston parhaimmat keräijät? Onko perustettu Miljoonan Markan klubi, jonka huolena olisi työkennellä tämän keräyksen onnistumiseksi? Jos näitä asioita ei vielä ole osastossanne pohdittu, niin ottakaa nyt aivan ensimmäisessä kokouksessa ne esille.

KONEIKO KUNTOON.

Nyt juuri sosialistipuolue on vaalitietelussa ja kaikki voimamme on keskitettävä sen onnistumiseksi. Muut tehtävät ovat jätettävät toiselle tilalle vaalien ajaksi. Vaalien jälkeen vasta voidaan täydellä voimalla alkaa työskentelemään tämän Miljoonan Markan keräyksen hyväksi. Nyt kyllä voidaan tehdä alkuvaiheita, laitelta keräyksen koon koon, perustaa klubeja ja valita keräystoimijoita, että kaikki on hyvässä kunnossa heti marraskuun alussa suureen ryntäykseen.

KERÄYSTÄ KANNATETAAN KAIKKIALLA.

Järjestön keskusvirasto on saapuvapäivittäin innostavia, rohkaisevia tiedonantoja eri paikkakunnilla, joihin selitettään millä innoilla toverit ovat aikaneet keräämään tuota suurta rahasummaa. Useilla paikkakunnilla on monia jäseniä, jotka ovat heti suorastaan maksaneet osansa, eli 18 dollaria. Klubeja on perustettu ja niissä on jo suuret jäsenmäärät. Sellaisittakin paikkakunnilla, joissa ei ole suomalaista osastoaakaan, on jo saapunut rahalahetyksiä tätä rahastoa varten. Tämä osoittaa että toverit ja Suomen työväestön ystävät käsitteävät keräyksen oikealla tavalla.

Eikä tämä suuri suuntainen yritys ole saanut kannatusta ja mielenkiintoa ainoastaan suomalaisten tovereiden keskuudessa. Muun kielisetkin toverit jännityksellä seuraavat sitä. He ovat tottuneet näkemään, että mitkä suomalaiset alkavat tekemään, se tulee kunnollisesti tehtyä. "Jos mikä muu järjestö tahansa kerää miljoonaa, tietäisi jo edeltäpäin että se ei onnistu, mutta kun suomalainen järjestö alkaa noin suuruuslaittaisen yritykseen, niin on sillä mahdollisuus onnistua." Näin he puhelevat ja kirjoittavat. Ja mikä vielä ilahuttavinta, he käsitteävät että tässä keräyksessä ei suomalaisia kannata mikään itseksä kansallisuus, suuruusomaisuus, tai muu sellainen. He käsitteävät, että suomalaiset sosialistit uhravat varansa työväen järjestymiselle, sosialismitille ja näiden ihanteiden edistämiseksi. Siksi muutkin kansallisuudet ihaillevat yritystä.

MILJOONAN KERÄÄMINEN ON MAHDOLLINEN.

Miljoonan markkaa on suuri raha. Sillä saadaan paljon aikaan. Sillä voidaan tehokkaasti vaikuttaa Suomen työväenluokan tulevaisuuteen. Jo pelkkä tietoisuus siitä, että sosiaalistilla on miljoonan markan rahasto, pelottaa porvareita.

Vaikka jokainen uhraisi vain yh-

joka puhuu voimakkaasti erikosen apukassan perustamisesta. Kokemus on osoittanut, että kun meillä ei ole jäsenillemme tarjottavana mitään hetken turvaa sattuinen varalle, liittyvät he kaikellaan Veljeys- ja Sisarseuroihin. Kalevan Ritareihin Maccabealaisiin ja muihin porvarien hullutuslaitoksiin. Sosialistit yleensä ovat osastoissaan ja sosialistista kirjallisuutta ja sanomalehdistöä tutkimalla kehittäneet itsensä siinä määrin että voivat asiallisesti keskustella ja harkita asioita. Tämä sama asiallisuus seuraa heitä noihin porvarillisiin ja vanhoillisiin seuroihin. Ja siellä luonnollista syytä otetaan tämä huomioon. Logiikka on outoa vanhoillisille. Sosialisti, järjestöme jäsen, heti nostetaan arvossa ja kunnioituksesta ylimmille istumille ja tästä "kunniasta" juopuneena monikin kyvykäs puoletoveri on aivan unhottanut luokkataistelun, sosialistisen liikkeen ja alkanut kurtumartamaan mytologisia pyhimyksiä. Tämä on tosi. He menivät sinne vain saamaan turvaa sairauden ja loukkauksen tapauksessa ja tuo porvarillinen imelmä makeilu veikin heidät kokonaan joka on hyvin inhimillistä.

Perustamalla apukassa järjestöme yhteyteen, on asia korjattava. Ja kun se perustetaan jotenkin samaan tapaan kuin ruotsalaiset toverit ovat sen perustaneet, ei siitä ole osastojemme varsinaiselle työlle mitään haittaa. Otaetaan tämä asia käsitellyksi alaiseksi.

den dollarin kuukaudessa tähän miljoonan markan rahastoon, niin silläkin tavalla saamme kokoon tuon summan puolesatoista vuodessa. Kuka ei uhraisi dollaria kuukaudessa tällaiseen tarkoitukseen? Se on pieni raha jäsenelle, mutta tästä pienestä karttuu voimakas rahasto yhteisvoimin.

Monikin tässä maassa asuva suomalainen suunnittelee joskus mennänsä takaisin Suomeen. Kannattaako sinne nyt mennä? Kannattaako mennä sellaiseen Suomeen, jossa porvarit mekastaavat mielen määrin? Tuskinpa vaan. Siellä täytyy saada työväenjärjestöt hereille, työväenlehdet julkisuuteen, kansan ääni kuuluville. Kun nämä saadaan kuntoon on sinne tänhen turvallinen mennä. Muuten ei. Myöskin monella Amerikka suomalaisella on omaisia vankiloissa kytymässä, pakko töissä raamassa, tai muuten kärsimässä porvarien sortoa. Mitenkä heitä auttaa? Ei mitenkään muuten kuin auttamalla Suomen työväenjärjestöjen nousua. Kun saadaan nämä järjestöt toimimaan, voidaan joukkomahdilla pakkottaa porvarit taipumaan ja lopettaamaan sortotoimenpiteensä. Tämä on ainoa keino auttaa rautakoron alle poljettuja omia Suomessa. Toimintaan yhdessä, avustetaan yhdessä ja pelastuskin tulee yhdessä kaikille.

KERÄYKSEN VASTUSTAJAT.

On kaikilla otettava huomioon että meillä on myöskin sellaista väkeä, jolle ei ole mieleen ottaa tätä miljoonan markan keräyksen onnistuista. Meidän on tässäkin muistettava ne horjumattomat luokkataistelun perusteet ja luokkarajat. On olemassa luokkia, jolle ei ole eduksi, että Suomen työväestöllä olisi apunansa miljoonan markkaa, ja että nämä Suomen työväenjärjestöt uudelleen saataisiin toimintakuntoon. He taistelevat keräystä vastaan. Yksi heidän taistelutapojen on kylvää epäluottamusta sosialisteja ja sosialistijärjestöimme kohtaan. He koettavat sillä tavalla hajottaa joukkoja ja sitten heillä on parempi niitä hallita. "Ja ja hallitse" sanoo vanha nanalasku ja siinä on paljon perää. Kun nämä seikat aina pidämme mielessämme, niin ei vastustajistamme ole paljoakaan haittaa.

KONIKAUPPA SEKIN

Palkkanylynsiä ei voiteta työväelle yleensä liian usein, eikä nykypäivien ylynykset tuota suurtaakaan etua, katsoen elinkustannusten lakkauttamattoman kallistumisen. Harvinaisempaa kuitenkin lienee se, että saavutusta palkan ylynyksestä pitää työllisten maksaa takaisin niille joilta palkan saavat, ylynyksen aiheuttaman tappion korvaukseksi. Semmoinkin ihme on tapahtunut. San Francisco rakennustyöläiset saivat palkkojen lisäystä tänä kesänä, monet ammatit saaden nyt seitsemän dollaria kahdeksan tunnin työstä. Mutta asia ei päätynyt aivan siihen. Urakoitsijat alkoivat väittämään, että he joutuvat häviölle kaikista urakoista, mitä he olivat ottaneet, laskuperusteena ollen vanha palkkataksa. Rakennusammattilaisten keskusjärjestö hieroi kauppoja urakoitsijain kanssa ja suostui korvaamaan herrojen liikkeille koituvaa vahingon. Ja mistäs sitten otetaan tuo yli viidenkymmenen tuhannen dollarin vahingon täyteen? Union jäseniltäpä tietenkin nehan sen vahingon aiheuttivatkin, kiristämällä isompaa palkkaa. Laskemalla kysymystä unionien äänestyksellä ratkaistavaksi, verottaa rakennustyöläisten keskusvirasto neljä dollaria jokaisista union jäsenistä. Kummallisinta jutussa on vielä se, että sitä vahingonkorvausveroa saavat maksaa miehet, jotka eivät edes työskentele rakennusalalla, eivät saa sitä palkkaa mikä rakennuksilla maksetaan, eivät millään tavalla ole osaltaan vaikuttamassa urakoitsijoihin vahingon. Suuri luku rakennustyöläisten järjestöihin kuuluvia työskentelee laivanrakennustöissä, mutta kun ovat niiden unionien jäseniä, saavat maksaa sakkoa siitä, että rakennuksilla on saatu palkkorotusta.

Noin kaksi vuotta sitten on samaisessa järjestössä kuultu voimaannut, joka antaa keskusjärjestölle vallan määrätä ja kantaa lisäverotusta, kysymättä unionien mielipidettä. Joka silloin on ollut tekeillä yllämainittu konikauppa? Mr. McGarthy on johtanut rakennustyöläisten järjestöä oman mieltensä mukaan, kenen asioita hän ajaa, näkee hänen viimeisestä silmänsäntömpustaan.

Työväki on luottanut johtajiinsa kuin puolijumalain ja siten kun se alkaa lakata luottamasta, niin menettää se luottamuksensa itseensäkin. Pidettävä mahdollisena saada rehelliisiä johtajia, sillä "joka miehellä on hintansa", sanotaan. Tämä rötös nyt kumminkin saa union miehissä osalta ankaraa vastustusta ja unionien kokouksissa tulee asia väkistenkin pohdinnan alaiseksi. Sen kautta työväki alkaa luottamaan omaan joukkoräjäkeensä ja voipi sattuua niinkin, että ammattijohtajat saavat lähtea etsimään työnsä sieltä mihin he kuuluvat, pomojen käytäreiksi. Suurissa järjestöissä on kasvatettu vaille jäsenistöissä semmoinen käsitys, että johtajain mielipidettä vastaan ei sais äänestää. Kurinpitona on käytetty uhkauksena pääjärjestön avun kieltämistä semmoissa tapauksissa. Järjestöissä täytyy olla järjestömuodon kuripito mutta ei se saa olla enemmiston mielipiteen ilmaisu estävä.

LUOKKATUOIMINTA VANHOILLISUUDEN PERUSTANA.

Samalla kun tämä vakuutus-toiminta on suojellut näiden liittojen jäseniä, on se myöskin vastustanut niiden vanhoillisuudesta. Jäsen joka on sijoittanut varojaan vakuutukseen ja maksanut vakuutusmaksuja jo useita vuosia, luottaen sen takaamaan suojeluksensa, on sangen varovainen lakkojen ja kaikkien sellaisten toimenpiteiden suhteen joissa piilee vaara. Tunnetuahan on, että sellaiset ammattiliittojen johtohenkilöt, jotka ovat suurten avustusrahojen hoitajina, tai vakuutuslaitosten johtajina, ovat paljoa aarempia kaikkia näitä rahastoja uhkaavien häiriöitä vastaan, kuin liittojensa jäsenten taloudellista asemaa ja niiden ja työnteittäjien keskinäisiä suhteita kohtaan.

Liittojen taholta käytetään tätä vakuutuslaitosten kurinpitotoimenpiteenä jäseniä kohtaan. Mieheltä jotka menevät lakkoon ilman sen järjestön suostumusta joihssa he ovat vakuuttettuja ja jäseniä, erotetaan järjestöstä. Toiselta puolelta taas ei yksikään jäsen, joka on ollut rikkurina sääntöjen mukaan julistettussa lakossa, voi säilyttää jäsenyyttänsä liitossa.

Lakkojen välttämisen on liittojen puolelta liikeperiaatteiden mukaista. Sama lakkojen estäminen on myöskin tullut liittojen virkailijain taholta hyväksi ja yhteiskunnalliseksi velvollisuudeksi. Lakkoäänestyksen toimeenpanto on tarpeellinen alkuvaiheissa palkkasuhteiden neuvottelujen avulla ratkaisemista varten.

KANSANKIRJEITÄ

WASHINGTON

Seattle

Toverin kirjakauppa ja uutistoimisto Seattle, 116 4th Ave. So., telefoni: Main 4367. Saatavana kaikkea puoluekirjallisuutta y. m. tarpeita. Myy pilettejä Suomeen ja lähiväestön pahimmille innoille; väittäähän rahajainoita ja tulleuksia j. n. e. — Jokainen puolue toveri tehköön yllämainitut asioitensa omassa liikkeessään.

va makuusijana ilman mitään alustaa, on oisseen aikaan niin täynnä, että on mahdoton löytää jalansijaa. Ilma huoneissa on hirvää ja syöpäläisiä on tavattomasti. Puhuttelu viranomaisten taholta on rivoa ja ärsyttävää. Nimitykset "roistot", "roikaleet", samoin kuin kaikenlaiset uhkaukset ovat tavallisia. Jos joku vangeista ei osata tarpeeksi suurta huomaavaisuutta herrille viranomaisille, rangastaa häntä siten, että liidulla piirretään lattiaan ympyrä jonka sisässä vangin on seisuttava kädet ylhäällä 1—3 tuntii, riippuen "rikoksen" laadusta.

Vakuustointimta vanhoillisuuden perustana.

Samalla kun tämä vakuutus-toiminta on suojellut näiden liittojen jäseniä, on se myöskin vastustanut niiden vanhoillisuudesta. Jäsen joka on sijoittanut varojaan vakuutukseen ja maksanut vakuutusmaksuja jo useita vuosia, luottaen sen takaamaan suojeluksensa, on sangen varovainen lakkojen ja kaikkien sellaisten toimenpiteiden suhteen joissa piilee vaara. Tunnetuahan on, että sellaiset ammattiliittojen johtohenkilöt, jotka ovat suurten avustusrahojen hoitajina, tai vakuutuslaitosten johtajina, ovat paljoa aarempia kaikkia näitä rahastoja uhkaavien häiriöitä vastaan, kuin liittojensa jäsenten taloudellista asemaa ja niiden ja työnteittäjien keskinäisiä suhteita kohtaan.

LUOKKATUOIMINTA VANHOILLISUUDEN PERUSTANA.

Teoksessaan The American Labor Union, jossa käsitellään Amerikan ammattiliikkeen toimintaa sangen asiallisesti, antaa Helen Marot, A. F. of Laborin jäsen, seuraavaan kuvauksen Rautatieliäisten Veljesliitosta (si- vulla 33—35):

Veljesliitot järjestettiin alkuaan ei työväen unioniksi, vaan keskinäiseksi vakuutusyhdistykseksi. Eräät henkivakuutusyhtiöt laskevat rautatieliäisten ammatin erikoisvaarapalaiseksi, eivätkä mitkään henkivakuutusyhtiöt myönnä sellaisia vakuutuksia, jotka vastaisivat rautatieliäisten tarpeita. Ei kannata antaa sellaisten miesten tarvetta vastaavia vakuutuksia, joita luokkana surmataa yhdeksän joka päivä eli noin kolmetuhatta vuodessa. Mikään liikevoitto hankkiva laitos, jonka toiminta perustuu elämän ja kuoleman sattuville, ei voi tarjota kylin houkuttelevia ehtoja miehille, joista kaikki seitsemäntoista vuoden ajalla joko kuolevat tai käyvät kokonaan työkyvyttömissä.

On laskettu että vakuutusyhtiöt vaativat rautatieliäisille ammatistaan vakuutuksesta kolmekymmentä prosenttia korkeammat maksut, kuin mitä rautatieliäisten omat veljesliitot vaativat ja tämä taksa olisi vieläkin paljoa korkeampi, jos olisi myöskin otettu lukuun se minkä varsinaiset vakuutusyhtiöt vaativat työkyvyttömyysvakuutuksesta. Työkyvyttömyys on näet paljoa suurempaa kurjuuden tuojana rautatieliäisten perheissä, kuin kuolemattapaukset.

Rautatieliäiset ovat todennäköisesti sen tavallisen fatalismin vaikutuksen alaisia, joka on ominaista kaikille jotka ovat alttuisesti tekemisissä varojen kanssa. Miten hyvänsä sen laita hienekään, totta on että he ryhtyivät oikealla fatalistin hitaudella korjaillemaan onnettomuuksiaan, senjälkeen että olisivat ryhtyneet toimenpiteisiin sen joukkoteurastuksen estämiseksi joka on luonteensa puolesta heidän toimialalleen.

Veljesliittojen vakuustointimta hyvin onnistunutta.

Veljeskunnat ovat hoitaneet vakuutuslaitostaan verratottomalla nerokkuudella. Niiden rahastoista on maksettu korvauksia miljoonia dollareita ja tuhansien niiden jäsenten ja heidän perheitensä elinehdöt tehty siedettäväksi häiden hetkellä.

Veljesliittojen suuri jäsenmäärä johtuukin epäilemättä enemminkin niiden vakuustointimasta kuin niiden työvoiman yhteisnimitystä tai niistä "suojelustoimenpiteistä", joiksi ne kutsuvat työopimuksia, joita otettiin käytäntöön jo liittojen aikaisemmillä ajoilla. Näiden liittojen jäsenluokkailastot ovat sangen merkillisiä. Seitsemäkymmentä kaksi tuhatta veturinkuuletajaa, eli yhdeksänkymmentä prosenttia kokonaan rautateitten veturin kuuletajista kuuluu Brotherhood of Locomotive Engineers järjestöön. Order of Railway Conductors-liittoon kuuluu samoin yhdeksänkymmentä prosenttia koptukööriä, noin 49,000 jäsentä. Brotherhood of Locomotive Firemen and Enginemen-liittoon kuuluu 90,000 jäsentä ja Brotherhood of Railway Trainmen liiton, johon kuuluu konduktööriä, pakasimiehiä, jarrumiehiä, merkinantajia ja vaihdemiehiä, jäsenmäärä on 135,000.

Näiden liittojen ensimmäiset toimenpiteet palkkasuhteittensa muuttamiseksi järjestöjensä avulla kohtasivat rautatieläisyyden

taholta katkeraa ja hellittämättömää vastusta. Lämmittäjät esimerkiksi ottivat käytäntöön "suojelustoimenpiteet" jo vuonna 1870, kaksi vuotta vakuutuslaitoksensa perustamisen jälkeen mutta heidän oli pakko luopua siitä lyhyen kokeilun jälkeen rautatieläisyyden vastustuksen tahtia. Vuonna 1885 se jälleen kuitenkin otettiin käytäntöön ja on sitä noudatettu ja kehitetty aina siitä lähtien.

Vakuustointimta vanhoillisuuden perustana.

Samalla kun tämä vakuutus-toiminta on suojellut näiden liittojen jäseniä, on se myöskin vastustanut niiden vanhoillisuudesta. Jäsen joka on sijoittanut varojaan vakuutukseen ja maksanut vakuutusmaksuja jo useita vuosia, luottaen sen takaamaan suojeluksensa, on sangen varovainen lakkojen ja kaikkien sellaisten toimenpiteiden suhteen joissa piilee vaara. Tunnetuahan on, että sellaiset ammattiliittojen johtohenkilöt, jotka ovat suurten avustusrahojen hoitajina, tai vakuutuslaitosten johtajina, ovat paljoa aarempia kaikkia näitä rahastoja uhkaavien häiriöitä vastaan, kuin liittojensa jäsenten taloudellista asemaa ja niiden ja työnteittäjien keskinäisiä suhteita kohtaan.

LUOKKATUOIMINTA VANHOILLISUUDEN PERUSTANA.

Teoksessaan The American Labor Union, jossa käsitellään Amerikan ammattiliikkeen toimintaa sangen asiallisesti, antaa Helen Marot, A. F. of Laborin jäsen, seuraavaan kuvauksen Rautatieliäisten Veljesliitosta (si- vulla 33—35):

Veljesliitot järjestettiin alkuaan ei työväen unioniksi, vaan keskinäiseksi vakuutusyhdistykseksi. Eräät henkivakuutusyhtiöt laskevat rautatieliäisten ammatin erikoisvaarapalaiseksi, eivätkä mitkään henkivakuutusyhtiöt myönnä sellaisia vakuutuksia, jotka vastaisivat rautatieliäisten tarpeita. Ei kannata antaa sellaisten miesten tarvetta vastaavia vakuutuksia, joita luokkana surmataa yhdeksän joka päivä eli noin kolmetuhatta vuodessa. Mikään liikevoitto hankkiva laitos, jonka toiminta perustuu elämän ja kuoleman sattuville, ei voi tarjota kylin houkuttelevia ehtoja miehille, joista kaikki seitsemäntoista vuoden ajalla joko kuolevat tai käyvät kokonaan työkyvyttömissä.

On laskettu että vakuutusyhtiöt vaativat rautatieliäisille ammatistaan vakuutuksesta kolmekymmentä prosenttia korkeammat maksut, kuin mitä rautatieliäisten omat veljesliitot vaativat ja tämä taksa olisi vieläkin paljoa korkeampi, jos olisi myöskin otettu lukuun se minkä varsinaiset vakuutusyhtiöt vaativat työkyvyttömyysvakuutuksesta. Työkyvyttömyys on näet paljoa suurempaa kurjuuden tuojana rautatieliäisten perheissä, kuin kuolemattapaukset.

Rautatieliäiset ovat todennäköisesti sen tavallisen fatalismin vaikutuksen alaisia, joka on ominaista kaikille jotka ovat alttuisesti tekemisissä varojen kanssa. Miten hyvänsä sen laita hienekään, totta on että he ryhtyivät oikealla fatalistin hitaudella korjaillemaan onnettomuuksiaan, senjälkeen että olisivat ryhtyneet toimenpiteisiin sen joukkoteurastuksen estämiseksi joka on luonteensa puolesta heidän toimialalleen.

Veljesliittojen vakuustointimta hyvin onnistunutta.

Veljeskunnat ovat hoitaneet vakuutuslaitostaan verratottomalla nerokkuudella. Niiden rahastoista on maksettu korvauksia miljoonia dollareita ja tuhansien niiden jäsenten ja heidän perheitensä elinehdöt tehty siedettäväksi häiden hetkellä.

Veljesliittojen suuri jäsenmäärä johtuukin epäilemättä enemminkin niiden vakuustointimasta kuin niiden työvoiman yhteisnimitystä tai niistä "suojelustoimenpiteistä", joiksi ne kutsuvat työopimuksia, joita otettiin käytäntöön jo liittojen aikaisemmillä ajoilla. Näiden liittojen jäsenluokkailastot ovat sangen merkillisiä. Seitsemäkymmentä kaksi tuhatta veturinkuuletajaa, eli yhdeksänkymmentä prosenttia kokonaan rautateitten veturin kuuletajista kuuluu Brotherhood of Locomotive Engineers järjestöön. Order of Railway Conductors-liittoon kuuluu samoin yhdeksänkymmentä prosenttia koptukööriä, noin 49,000 jäsentä. Brotherhood of Locomotive Firemen and Enginemen-liittoon kuuluu 90,000 jäsentä ja Brotherhood of Railway Trainmen liiton, johon kuuluu konduktööriä, pakasimiehiä, jarrumiehiä, merkinantajia ja vaihdemiehiä, jäsenmäärä on 135,000.

Näiden liittojen ensimmäiset toimenpiteet palkkasuhteittensa muuttamiseksi järjestöjensä avulla kohtasivat rautatieläisyyden

va makuusijana ilman mitään alustaa, on oisseen aikaan niin täynnä, että on mahdoton löytää jalansijaa. Ilma huoneissa on hirvää ja syöpäläisiä on tavattomasti. Puhuttelu viranomaisten taholta on rivoa ja ärsyttävää. Nimitykset "roistot", "roikaleet", samoin kuin kaikenlaiset uhkaukset ovat tavallisia. Jos joku vangeista ei osata tarpeeksi suurta huomaavaisuutta herrille viranomaisille, rangastaa häntä siten, että liidulla piirretään lattiaan ympyrä jonka sisässä vangin on seisuttava kädet ylhäällä 1—3 tuntii, riippuen "rikoksen" laadusta.

Vakuustointimta vanhoillisuuden perustana.

Samalla kun tämä vakuutus-toiminta on suojellut näiden liittojen jäseniä, on se myöskin vastustanut niiden vanhoillisuudesta. Jäsen joka on sijoittanut varojaan vakuutukseen ja maksanut vakuutusmaksuja jo useita vuosia, luottaen sen takaamaan suojeluksensa, on sangen varovainen lakkojen ja kaikkien sellaisten toimenpiteiden suhteen joissa piilee vaara. Tunnetuahan on, että sellaiset ammattiliittojen johtohenkilöt, jotka ovat suurten avustusrahojen hoitajina, tai vakuutuslaitosten johtajina, ovat paljoa aarempia kaikkia näitä rahastoja uhkaavien häiriöitä vastaan, kuin liittojensa jäsenten taloudellista asemaa ja niiden ja työnteittäjien keskinäisiä suhteita kohtaan.

LUOKKATUOIMINTA VANHOILLISUUDEN PERUSTANA.

Teoksessaan The American Labor Union, jossa käsitellään Amerikan ammattiliikkeen toimintaa sangen asiallisesti, antaa Helen Marot, A. F. of Laborin jäsen, seuraavaan kuvauksen Rautatieliäisten Veljesliitosta (si- vulla 33—35):

Veljesliitot järjestettiin alkuaan ei työväen unioniksi, vaan keskinäiseksi vakuutusyhdistykseksi. Eräät henkivakuutusyhtiöt laskevat rautatieliäisten ammatin erikoisvaarapalaiseksi, eivätkä mitkään henkivakuutusyhtiöt myönnä sellaisia vakuutuksia, jotka vastaisivat rautatieliäisten tarpeita. Ei kannata antaa sellaisten miesten tarvetta vastaavia vakuutuksia, joita luokkana surmataa yhdeksän joka päivä eli noin kolmetuhatta vuodessa. Mikään liikevoitto hankkiva laitos, jonka toiminta perustuu elämän ja kuoleman sattuville, ei voi tarjota kylin houkuttelevia ehtoja miehille, joista kaikki seitsemäntoista vuoden ajalla joko kuolevat tai käyvät kokonaan työkyvyttömissä.

On laskettu että vakuutusyhtiöt vaativat rautatieliäisille ammatistaan vakuutuksesta kolmekymmentä prosenttia korkeammat maksut, kuin mitä rautatieliäisten omat veljesliitot vaativat ja tämä taksa olisi vieläkin paljoa korkeampi, jos olisi myöskin otettu lukuun se minkä varsinaiset vakuutusyhtiöt vaativat työkyvyttömyysvakuutuksesta. Työkyvyttömyys on näet paljoa suurempaa kurjuuden tuojana rautatieliäisten perheissä, kuin kuolemattapaukset.

Rautatieliäiset ovat todennäköisesti sen tavallisen fatalismin vaikutuksen alaisia, joka on ominaista kaikille jotka ovat alttuisesti tekemisissä varojen kanssa. Miten hyvänsä sen laita hienekään, totta on että he ryhtyivät oikealla fatalistin hitaudella korjaillemaan onnettomuuksiaan, senjälkeen että olisivat ryhtyneet toimenpiteisiin sen joukkoteurastuksen estämiseksi joka on luonteensa puolesta heidän toimialalleen.

Veljesliittojen vakuustointimta hyvin onnistunutta.

Veljeskunnat ovat hoitaneet vakuutuslaitostaan verratottomalla nerokkuudella. Niiden rahastoista on maksettu korvauksia miljoonia dollareita ja tuhansien niiden jäsenten ja heidän perheitensä elinehdöt tehty siedettäväksi häiden hetkellä.

Veljesliittojen suuri jäsenmäärä johtuukin epäilemättä enemminkin niiden vakuustointimasta kuin niiden työvoiman yhteisnimitystä tai niistä "suojelustoimenpiteistä", joiksi ne kutsuvat työopimuksia, joita otettiin käytäntöön jo liittojen aikaisemmillä ajoilla. Näiden liittojen jäsenluokkailastot ovat sangen merkillisiä. Seitsemäkymmentä kaksi tuhatta veturinkuuletajaa, eli yhdeksänkymmentä prosenttia kokonaan rautateitten veturin kuuletajista kuuluu Brotherhood of Locomotive Engineers järjestöön. Order of Railway Conductors-liittoon kuuluu samoin yhdeksänkymmentä prosenttia koptukööriä, noin 49,000 jäsentä. Brotherhood of Locomotive Firemen and Enginemen-liittoon kuuluu 90,000 jäsentä ja Brotherhood of Railway Trainmen liiton, johon kuuluu konduktööriä, pakasimiehiä, jarrumiehiä, merkinantajia ja vaihdemiehiä, jäsenmäärä on 135,000.

Näiden liittojen ensimmäiset toimenpiteet palkkasuhteittensa muuttamiseksi järjestöjensä avulla kohtasivat rautatieläisyyden

va makuusijana ilman mitään alustaa, on oisseen aikaan niin täynnä, että on mahdoton löytää jalansijaa. Ilma huoneissa on hirvää ja syöpäläisiä on tavattomasti. Puhuttelu viranomaisten taholta on rivoa ja ärsyttävää. Nimitykset "roistot", "roikaleet", samoin kuin kaikenlaiset uhkaukset ovat tavallisia. Jos joku vangeista ei osata tarpeeksi suurta huomaavaisuutta herrille viranomaisille, rangastaa häntä siten, että liidulla piirretään lattiaan ympyrä jonka sisässä vangin on seisuttava kädet ylhäällä 1—3 tuntii, riippuen "rikoksen" laadusta.

Vakuustointimta vanhoillisuuden perustana.

Samalla kun tämä vakuutus-toiminta on suojellut näiden liittojen jäseniä, on se myöskin vastustanut niiden vanhoillisuudesta. Jäsen joka on sijoittanut varojaan vakuutukseen ja maksanut vakuutusmaksuja jo useita vuosia, luottaen sen takaamaan suojeluksensa, on sangen varovainen lakkojen ja kaikkien sellaisten toimenpiteiden suhteen joissa piilee vaara. Tunnetuahan on, että sellaiset ammattiliittojen johtohenkilöt, jotka ovat suurten avustusrahojen hoitajina, tai vakuutuslaitosten johtajina, ovat paljoa aarempia kaikkia näitä rahastoja uhkaavien häiriöitä vastaan, kuin liittojensa jäsenten taloudellista asemaa ja niiden ja työnteittäjien keskinäisiä suhteita kohtaan.

LUOKKATUOIMINTA VANHOILLISUUDEN PERUSTANA.

Teoksessaan The American Labor Union, jossa käsitellään Amerikan ammattiliikkeen toimintaa sangen asiallisesti, antaa Helen Marot, A. F. of Laborin jäsen, seuraavaan kuvauksen Rautatieliäisten Veljesliitosta (si- vulla 33—35):

Veljesliitot järjestettiin alkuaan ei työväen unioniksi, vaan keskinäiseksi vakuutusyhdistykseksi. Eräät henkivakuutusyhtiöt laskevat rautatieliäisten ammatin erikoisvaarapalaiseksi, eivätkä mitkään henkivakuutusyhtiöt myönnä sellaisia vakuutuksia, jotka vastaisivat rautatieliäisten tarpeita. Ei kannata antaa sellaisten miesten tarvetta vastaavia vakuutuksia, joita luokkana surmataa yhdeksän joka päivä eli noin kolmetuhatta vuodessa. Mikään liikevoitto hankkiva laitos, jonka toiminta perustuu elämän ja kuoleman sattuville, ei voi tarjota kylin houkuttelevia ehtoja miehille, joista kaikki seitsemäntoista vuoden ajalla joko kuolevat tai käyvät kokonaan työkyvyttömissä.

On laskettu että vakuutusyhtiöt vaativat rautatieliäisille ammatistaan vakuutuksesta kolmekymmentä prosenttia korkeammat maksut, kuin mitä rautatieliäisten omat veljesliitot vaativat ja tämä taksa olisi vieläkin paljoa korkeampi, jos olisi myöskin otettu lukuun se minkä varsinaiset vakuutusyhtiöt vaativat työkyvyttömyysvakuutuksesta. Työkyvyttömyys on näet paljoa suurempaa kurjuuden tuojana rautatieliäisten perheissä, kuin kuolemattapaukset.

Rautatieliäiset ovat todennäköisesti sen tavallisen fatalismin vaikutuksen alaisia, joka on ominaista kaikille jotka ovat alttuisesti tekemisissä varojen kanssa. Miten hyvänsä sen laita hienekään, totta on että he ryhtyivät oikealla fatalistin hitaudella korjaillemaan onnettomuuksiaan, senjälkeen että olisivat ryhtyneet toimenpiteisiin sen joukkoteurastuksen estämiseksi joka on luonteensa puolesta heidän toimialalleen.

Veljesliittojen vakuustointimta hyvin onnistunutta.

Veljeskunnat ovat hoitaneet vakuutuslaitostaan verratottomalla nerokkuudella. Niiden rahastoista on maksettu korvauksia miljoonia dollareita ja tuhansien niiden jäsenten ja heidän perheitensä elinehdöt tehty siedettäväksi häiden hetkellä.

Veljesliittojen suuri jäsenmäärä johtuukin epäilemättä enemminkin niiden vakuustointimasta kuin niiden työvoiman yhteisnimitystä tai niistä "suojelustoimenpiteistä", joiksi ne kutsuvat työopimuksia, joita otettiin käytäntöön jo liittojen aikaisemmillä ajoilla. Näiden liittojen jäsenluokkailastot ovat sangen merkillisiä. Seitsemäkymmentä kaksi tuhatta veturinkuuletajaa, eli yhdeksänkymmentä prosenttia kokonaan rautateitten veturin kuuletajista kuuluu Brotherhood of Locomotive Engineers järjestöön. Order of Railway Conductors-liittoon kuuluu samoin yhdeksänkymmentä prosenttia koptukööriä, noin 49,000 jäsentä. Brotherhood of Locomotive Firemen and Enginemen-liittoon kuuluu 90,000 jäsentä ja Brotherhood of Railway Trainmen liiton, johon kuuluu konduktööriä, pakasimiehiä, jarrumiehiä, merkinantajia ja vaihdemiehiä, jäsenmäärä on 135,000.

Näiden liittojen ensimmäiset toimenpiteet palkkasuhteittensa muuttamiseksi järjestöjensä avulla kohtasivat rautatieläisyyden

Lääkäreitä

TOHTORI Emma Mäki Wickstrom suomal. lääkäri

214 Medical Bldg., Park & Alder St. Tunnit: 10-12, 2-4. Tiist., torstai- ja lauantai-iltoina 7-8. Telefoni: Main 5193, office; Marshall 6070, asunto — PORTLAND, ORE.

SUOMALAISET LÄÄKÄRIT

Tori Toivo Forsström LEIKKAUKSET ERIKOISALANA

Tori Werner Lagus

LASTEN TAUDIT ERIKOISALANA / PEXARTH BLDG., ASTORIA / (tunnit: 10-12 e. p. p., 2-4 ja 7-8 j. p. p. / Tel. Office: 230 / Tel. Residence: / Tri Forsström 582 / Tri Lagus 602-R

DR. CHAS. W. BARR HAMMASLÄÄKÄRÄ

Suomalainen tyttö apulaisena. 23 Commercial St. Puhelin 455. Astoria

PARANTUKAA luonnon avulla

Klinalaiset luonnonkaavio-kotiparannus keinot parantavat onnistuneesti reumaattisia, munuais-, vatsa-, veri- ja rakkautautia, heikkoutta, maiston tautoja ja monia muita miesten ja naisten tautteja. M. HEE WO CHINESE MEDICINE COMPANY 208 James St., Seattle, Washington Perustettu vuonna 1903.</